

N:o 45.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 2 maj 1888.
 — — — — Andra Kammaren den 2 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående förbud för ledamöter af sparbanks styrelse och styrelsen biträdande tjenstemän att ikläda sig borgensansvar för lån af sparbankens medel.

(Lagutskottets utlåtande n:o 38, punkt 1.)

Till Konungen.

Hos Riksdagen har framställning blifvit gjord om införande af förbud för ledamöter af sparkanks styrelse och styrelsen vid bankens förvaltning biträdande tjenstemän att ikläda sig betalningsansvar för lån af bankens medel.

Riksdagen, som i detta ämne lyser den åsigt, att lagstiftaren bör, på sätt ock i förordningen angående sparbanker den 1 oktober 1875 blifvit iakttaget, i allmänhet undvika att genom detaljföreskrifter binda förvaltningen af sparbanks medel, har dock funnit flera under senare åren inträffade, allmänt kända tilldragelser mana till allvarligt begrundande, huruvida från lagstiftarens sida något kan och bör göras för att, så vidt möjligt är, förekomma dylika tilldragelser, förlustbringande för många mindre bemedlade, hvilka synnerligen hårdt drabbas af hvarje ekonomisk uppoffring, men svårligen kunna sjelfva bevaka sina intressen.

I afseende å det ifrågasatta förbudet för ofvannämnde personer att sjelfve erhålla lån af bankens medel har Riksdagen funnit betänkligheter ur flere synpunkter möta mot godkännande af förslaget härom.

Men annorlunda synes förhållandet vara i fråga om behörigheten för styrelseledamot och tjänsteman att ikläda sig betalningsansvar såsom löftesman för lån af bankens medel. Ett förbud häremot skulle i allmänhet icke kunna tillskynda innehafvare af sådan befattning någon afsevärd olägenhet, snarare tvärtom, och lärer således icke komma att afskräcka dugliga personer från att egna sparbankerna sin tjänst. Borgen torde ock vara den oftast förekommande form, hvarunder styrelseledamöter och tjänstemän åtaga sig betalningsansvar för lån af sparbanksmedel, hvadan ett förbud häremot skulle i väsentlig mån bidraga till det mål, man genom de framlagda förslagen velat vinna. För att ett sådant förbud må medföra åsyftad verkan torde dock erfordras föreskrift om lämplig påföljd för detsammias öfverträdande.

Riksdagen får, på grund af hvad sålunda blifvit anfördt, anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till bestämmelser om förbud för ledamot af styrelse för sparbank och vid styrelsen anställd tjänsteman att såsom löftesman ikläda sig betalningsansvar för lån af sparbankens under styrelsens förvaltning ställda medel. Stockholm den 2 maj 1888.

Med undersåtlig vörndnad: